

Boerové a Angličané

Román z předposlední války Transvaalské v Jižní Africe od Rider Haggarda

XXVII

Silas přesvědčen.

S počátku byla Bessie ranou, která ji stihla, úplně zločina, ano zničena. T krátké době se ale poněkud zmužila, neboť povaha její byla sanguinistická a měla dosti síly.

Do mnohé duše vniká zármutek jako voda do houby a tlačí ji k zemi — a to téměř do hrobu. Jiné poměry jako voda mramor.

Bessie neměla dluhu ani k prvnímu ke druhému zločinu. Ona byla spíše jakousi sněženou obou. Byla šťastnou ženou se zdravou myslí, plnou krásy a síly, byla k tomu stvořena, aby v záři sluneční květa a ne aby ve stínu zármutek zvolna vnila.

Paní jejího drahu neumírají následkem rožnáčného srdce, nezaklínají se v doživotní celobití, aby staly se obětí miláčka jakkoli ztraceného. Když jim byl první nešťastný způsob vyvrácen, pak projevají pro něj mnoho lásky a etf velikou bolest, ale po slavné panse vrhnu se docela rozumně do náruče drohého.

Ona Bessie, která po návštěvě jele nookého Kofra oběhala domem, byla velmi bláznivá a zamklá. Popudlivost jí všechna opustila.

Již nečinila strýci výčitek, že Johna Niela poslal do Pretorie. Ano, když večer oňho dle, kterého přišla ona smutná zvěst, sila Krotf na sebe se zlobil, že Johna poslal pryč, těšila ho.

„Byla to vaše Babi, strýčku,“ pravila klidně, „tys učinil pouze to což bylo určeno, aby šlo.“

A nyní se při lžižda a položila obveselou svojí hlavinku na rameno starého muže. Zapl kala se opět — a nářkála, že jsou na světě sami oni dva spolu, avšak zase dala se potěšiti.

Byl to podivuhodný zjev, že žádný z nich nemyslí na Jess. Když mluví o její osamocení, Jess byla hádkou i tím vzálenou. Pokud byla zle, milovala ji a nebránil jí v obzvláštěných cestách. Jakmile se však vzdáčila, tu se zdálo, že ztratil se v mlhové tůni. Podobalo se, že povstala mezi ní a jejími pokrevenci jakási zeď. Takto jí zajisté oba milovali velice, avšak jednohláší lidé obvykle lékají se toho, co nemohou nikterak pochopiti.

A Krotf a Bessie nečili v této pfi čině žádné výminky. Tak na př. náklonnost Bessie k Jess byla pouhým nepatrným odleskem od obětavé, až skřívané lásky, kterou Jess svoji sestru zasyřovala. Svého starého strýce měla asi více ráda nežli Jess a nutno doznati, že starý muž jí to spíše s úctou. V těchto dnech krotfo žalu přilnuli k sobě ještě těsněji nežli dříve.

Během doby počali oba doufat. Nedošlo je žádná další zpráva o Johnově smrti. Kolem do kola vzato, zdálo se přece nebylo možno, že celá ta historie jest pouhou smyšlenkou?

Věděli, že Frank Muller nikdy neváhal, když se jednalo o to, dojtí nějakého cte lidu. A co v tomto případě bylo jeho citem, mohli snadno uhochnouti. Pro žádného z nich obou nehyla slavná vášeň jeho ta jemství. Při nejmenším zřídlo se jim možno, že zpráva o Johnově smrti si vynusila, aby náruživosti své cestu přijavili.

Ovšem nebylo jim pravděpodobno, a to tím méně, poněvadž nebyl přítomen, že bude dále se ucházeti o Bessie, vždy ale bylo to možno. A nejistota, jakkoli je krutá, přece méně zraňuje jest její úsměv, nežli smutné břídné jistoty.

Jedné nečle — právě týden po tom, kdy došel neblahý dopis — sdělila B. sice po jídle ve verandě.

Bystrý její sluch zaslechl esai jako hrubou střelbu. Zláho se, že dancí nepřichází z dálek, z krajiny za Dračí Horou. Povstala, opustila veranda a vystoupila na návrh pahrbku.

Když dospěla na nejvyšší bod, zůstala státi a pozorovala majestátní společnost hor.

Daleko od ní, poněkud v pravost, povznášel se chochol strný, zvaný Majuba, jeuz pravidelně zahaňval jemí mraky. Dnes ale náhodou nebylo tam mraků. Bessie se zdálo, že dunivý zvuk pocházející z okolí Majuby. Nemohla však nic spatřiti.

Hora zdála se tak osamocena a pustou, jako onoho dne, kdy poprvé se povznášel nad nově stvořenou zemí. Zvuky najednou oněměly. Bessie šla zpět do domněn, že se mýlíla ozvěnou vzdálené bouře.

Následujícího dne dověděla se od domorodců, že to, co večer slyšela,

bylo dancím střelné, že Angličané při útěku s hory ranami byli pronásledováni.

Z nouzlost starého Krotfa počala nyní ochabovati. Zlý esad pronásledoval Angličany tak trvale, že i jeho pevná důvěra v nepřemožitelnost anglických zbraní velice byla podryta.

„Je to velmi zvláštní, Bessie,“ pravil, „vci si zvláštní, však to neškodí, konečně přece musí být všecko napraveno. Naše vláda, i když utrpěl několik nemilých porážek, nepovolí a nepovolí.“

Potom následovaly čtyři dlouhé týdny úplné nejistoty. Ozvěny, ve kterém žili naši přátelé, bylo obtížno nerozmanitějšími pověstmi, i jež byly šířeny zejména od domorodců, mnohé také od Boerů, kteří náhodou touto krajinou někdy se ubírali.

Silas Krotf stále nechtěl věřiti všemu tomu, co se vypravovalo. Brzy však byl nade vši pochybnost jasně, že mezi Angličany a Boery bylo ualraveno příměří. Na jakých podmínkách spočívalo a za jakým účelem bylo uzavřeno, nebylo možno se dovědět.

Silas Krotf se domníval, že Boerové, podléhají příchodem vládnoucí přestily, chtěli se beze všeho vzdáti. Bessie však nad tímto výkladem pošťála hlavou.

Jedného dne — bylo to týž den, kdy John a Jess opustili Pretorii — přinesl jí s Kofra zprávu, že doba příměří uplynula, že tišice Angličanů postoupili do Neku, tento hned následujícího dne zabrali a boerskou posádku vyhnali. To byla novinka která rozlehla trochu bývalého ohavně v očích Bessie. Její strýc jásal hlasitě.

„Počkej, moje drahá, však on se s tím konečně přece obrátí,“ pravil k Bessie, „nyní přicházíme my na řadu, k čemuž ostatně jest již nejrychlejší čas po veskeré tu hanbě, ztrátách a obavách, které jsme utrpěli a prodělali. Opravdu, věr mi, během posledních dvou měsíců jsem je nejdříve stoučel býti Angličanem, nyní však tomu již konec. Vždycky jsem pevně důvěřoval, že se nepodají a že nás nenechají na holičkách.“

Starý muž vzpřímně nachýlená záda, ruku položil na prsa a hleděl se sebedůvěrně a statečně před sebe tak, jako by byl starý teprve dvacet pět a ne sedmdesát let.

Ostatk tohoto dne a oba nejbližší dny následující uplynuly, aniž by nějakých zpráv nových přinesly.

Však dne třetího, dne 23. března, vypukla bouře.

Kolem je lenácté hodiny dopolední zabývala se Bessie jako obvykle svým domácími pracemi; vlastně již je ukončila, její strýc právě na vratu se z obchuku po farmě, kterou každodenně po snídani činval.

Stál ve světnici máje plešatý klobok v jedné, červený kapesní šátek, jímž otrávil svoji holou hlavu, ve druhé ruce a hovořil otevřenými dvanými s Bessie.

„Zádné zprávy o postupu, milovaná Bessie?“

„Nikoli,“ strýče,“ odpovídala s povzděchem. „Mysl moudré oči plní se slzami, neboť myslila na kohosi, o němž taktéž nijaké nedocházejí zprávy.“

„Nic nevíš. K takovým věcem je zapotřebí času, zvláště s našimi věsky, kteří se tak pomalu ku předu pohybují. Cezpochyby se z nějaké příčině zdrželi. Snad musí čekati kdesi na zbraň nebo na střelivo nebo na jiné potřeby válečné. Dnes večer však dojdete se něco nového dovíme.“

„Jesté nedověděl, co chtěl říci, když povstava Jantjé se objevila. Byla viděti, jak sluha pln úžasu a bázně utíká stromořadím k domu.“

„Boerové, pane, Boerové!“ volal, co hlas mu stačil. Boerové přijíždějí s velkým vozem, jest jich dvačet nebo ještě více a Frank Muller jede jim v čele na svém vranuuku. Je mezi nimi také a Hans Coetzee a kouzelný doktor s jedním okem. Byl jsem na konci stromořadí schován za stromem a viděl jsem, jak po vyšší přijíždějí. Chytěj zabrati vstátek.“

Bez dalšího mluvení a vysvětlování, bez odpovědi na dotazy ptavoklouzi domem a ukryl se kdesi v pozadí v bezpečí, neboť Jantjé jako všichni Hottentotové byl bláznivým zbabělcem.

Starý muž přestal si otráti hlavu a s očima ostruulýma hleděl na Bessie. Tuto bludá a chvějící se stála na prahu.

V tomto okamžiku bylo slyšeti

dupání nohou ve chvatném běhu na cestě. Silas přistoupil k oknu a pohledl ven.

Hluk pocházel asi od tueta Kalfra, kteří byli zaměstnáni na statku a nyní, jakmile zůdli Boery, neměli žádnou spěšnější práci, nežli odhoditi náčiní a do hor se utíkatí.

Ve chvíli, kdy přehali kolem, byla ze stromořadí směrem ke statku vypálena střelná rána. Jedna z posledních Kalfra, mladík asi dvacátiletý, mřel náhle rukou do vzduchu, jak k zemi kleš na obličej, neboť byl kulí třesou mazi lopatky.

Bessie zaslela i zvolání: „Dobrá rána, dobrá rána.“ Nyní následoval srovný smích, jenž doprovázel pád nehošok kočtu. Také jasně pronikal desot kečský břídné se druhý.

„Ach strýče!“ s povzdechem pravila Bessie, „co si máme nyní počít?“

Starý muž neodpovídal hned. Přistoupil ke stěně a sňal pušku. Pak po- adil se do verandy do dřevěného křesla a kynul Bessie, aby šla k němu.

„Takto je očekáváme,“ pravil. „Nechť uvidí, že se jich nebojíme. Nebuď lázliva, dítě, or si se neopováží spáchat na nás nějaké bezpřádné neboť dobře víš, jaké to má náležky, klyž dopřít se někdo na Angličanech přehmatu.“

Sotva domlvil tato slova a jezdci objevili se již před okny.

Jak řekl Jantjé, byl jejich velitel Franc Muller na svém vranuuku. Doprovázel jej na tučném svém koničku Hans Coetzee a darebáček Hendrik, jenž seděl na zviru, které nedá se užle oženiti. Mimo pušku měl Hendrik jízdi karabáč v ruce.

Za touto trojicí následovala tlupa šestnácti nebo sedmácti ozbrojených mužů, mezi kterými sledoval Silas Krotf hlavně svoje sousedy, s nimiž po mnohá léta žil v pokoji a přátelství.

Když dospěli k domu, zastavili se a počali se rozhlížeti. Do světnice nemohli popatřiti, poněvadž venku bylo příliš jasno a aniž tenno.

„Bezpochyby nám ptáčekové vyleteli, pane,“ pravil Hans Coetzee. „Dostali asi zprávu o naší návštěvě.“

„Nemohou být daleko,“ odpovídal Muller, „dáv jsem je pozorovati a vim, že farmu neopustili. Sestupte, pane sousede, a pohliďte se v domě, a ty tž, Hendrike!“

Kafř ustelech s radostí a hopenul se sedli asi tak libozně, jako když páda pytel s uhlím. Boer také váhal.

„Strýče Silas je — praktický muž,“ opovážil se starý Hans nimitati, „mohl by vystřeliti, jakmile by spatřil, že jde do jeho domu na výzvědy.“

„Zaduste odmluvy!“ zahřměl Muller, „sestupte a konejte, co vám poroučím.“

„Ach, jaký to dábel v masečké kůži!“ mračel nešťastný Hans, ale velmi čerstva poslouchal.

Mezitím vyspíhal se jednooký Hendrik na verandu a díval se okny dvenití.

„Zie jseu, pane,“ volal, „že jsou oba, starý konout i slepčák.“ Kopl do dveří, ale tyto se neotevřely. I pokračoval dále a stále ukázoval na starého muže. Tento máje pušku na kolenu a drže svoji zlatou vlasou neteř, jež vedle něho stála, za ruku, seděl zmožilo. Frank Muller sestoupil s koně, přicházel k verandě a za tím tlačilo se asi tuet jeho průvodců.

„Co chcete, Franku Mailere, a proč přicházíte se všemi tímto ozbrojenými muži do mého domu?“ tázal se Silas Krotf silným hlasem ze svého sedla.

„Vyzývám vás, Silase Krotfe, abyste se vzdal a přešel soudu dostavil. Máte se zodpovídati ze žaloby pro znechrádu a buřičství proti republice,“ odpovídal Frank Muller. „Velice lituji,“ dodával, ukláněje se Bessie, na už po celou tu dobu apošťával jeho zraky, „že vidím se nucena zatknouti vás u přítomnosti dámy, ale povinnost nedovoluje mi žádné volby.“

„Nerozumím vám. Jsem Angličan a poddávám královnou Viktorie, odpovídal starý muž. „Jakž mohl jsem tedy vzburit se proti republice? Pravím ještě jednou, že jsem Angličan,“ pokračoval s rostoucí hlně em dále, při čemž mluvil tak hlasitě, že slyšel slovo za slvem každý z Boerů, kteří stáli před světnicí. „Ano, jsem Angličan a nevznám žádné republiky! Toto je

můj dům a já poroučím vám, abyste jej ihned opustil. Žitím své právo jako Angličan —“

„Zie,“ přerušoval jej Frank Muller chladně, „nemají Angličané žádných jiných práv, nežli oni, kteráž jim poskytnou my za dobro známé.“

„Zastřete jej!“ volal jeden bha. „Neložte s tím, jako naložil Van der Linden s Beskem v Poteschf stroeme!“ holalák jiný.

„Ano, dejte mu k pokoutí tuzé pušku, kterou jsme předopali doktorovi Barberovi,“ navrhol třetí.

„Silase Krotfo, chcete se vzdáti?“ tázal se Frank Muller s toutž chladnoukrvostí.

„Nikoli!“ zahřměl starý muž s veškerou svojí anglickou pšou. „Nezdám se žádnému povstaleci, volal po mé přetavce tímto hlasem, „jenž stojí proti královně ve zbraní. Prvního, kdo se opováží ráko na mne vložití, ihned zastřelím.“

Kmet povstal a na znamení, že nechtě zstáti při poslychání všech, pozvedl pušku.

„Pane, máu zastřeliti jej já? — pane, máu já jej zastřeliti?“ tázal se dychtivě jednooký Hendrik a při myslece na ránu, kterou chtěl vyplatiti do starého Angličana, mladé psyky radostně a pohrával si s kloboučkem staré ptáčené, jež byla jeho zbraň.

Místo odpovědi ulehl jej Frank Muller hlau do obličje.

„Hans Coetzee,“ poručel, „předstupte a zkučte toho muže!“

Uobý Hans váhal a slez z dvanoké pnehopitelnych. Příroda neobdarla jej velkým množstvím osobní odvahy. Když pohližel na hlavě pušky soudu svého, bylo mu kelem srlec velmi bídné. Proto váhal a počal vykoktavati řadu výmluv.

„Chcete apostelnouti, sousede, anebo mám vás ulati pro vaše smýšlení anglické?“ tázal se Frank Muller zloby, neboť slabost a zbabělost tohoto starého Boera byla mu známa a proto rád trel si z něho žerty.

„Již jdu, pane, ano, jdu, toť se rozumí, že jdu — nesmíte mi moje válání vykládati hned tak ve zř, je to okamžitá slabost, následek vedra, které na mne tak zle účinkovalo,“ nesmělo odmlouval se Hans Coetzee.

„Ach, ano,“ pokračoval, dohlavaje si olavay, „já toho buřice zatknul, snad jeden z těchto mladých lidí bude tak laskav a odvrátí jeho pozornost jinam, neboť on jest horkokrevný muž s puškou v ruce.“

„Bude to již, si nebaže?“ tázal se jeho strážlivý velitel.

„Im anel ano, ano, dbejte jistě! Mlý soule le Silase Krotfo, prvního vás odložte pušku. — je to nebezpečný nábraň. Nestůjte tam jako divoký vál, ale pohyb se a dobrovolně sklone se podle jhu! Jste již starý, milý sousede Silase Krotfo, a já bych vás velmi uval uzral, anebo šou nějak ublížil. Poďte, jen poďte, buďte moudrý,“ a nathalov rako po něm, jakoby chtěl k sobě přilákat nějakého splaveného koat.

„Hans Coetzee, zřídle a hláší — to jest vy!“ odpovídal starý muž. „Jestli se ke mne jen o krok přiblížíte, pak u Boha, prožnu vám kuli těle.“

„Jen na něj, Hansu, hnd na farmu kolem alav, chyt jej, zaš jej, poraž jej k zemi!“ volali ostatní od okna, při tom však pečlivě tlačili se vpravo i vlevo, jeze aby kulí učinili dosti místa.

Hans konečně a do opravy propukl ve pláč a Muller, jenž byl jediným, který pevně na svém místě stál, chopil jej za ruku a mřel si jím veškerou silu snažna k Silasovi.

Z dobrých důvodů chtěl, aby Krotf někoho z nich zastřelil a za obět tuto vyhlédl Hans Coetzee, kterého nenáviděl a jnuž pohřbil. Puška povznášela se do výše, však v tomtož okamžiku chopila se jí Bessie zděšena, jež věděla, že krevopřítví by jejích situace jen zhoršila.

Rána vyšla, avšak Bessie svým z kročením dala jí jiný směr, takže koule starého Hansa Coetzee neustřčila, až jinak by se to bylo jisté stalo, nýbrž pouze kolem ucha mu začlela a oknem ven vyřídla.

Světnice byla mžkem plna kouře. Hans Coetzee chopil se za hlavu a strachy počal řvati. Mezi zmatkem který nyní povstal, vrhl se asi tři nebo čtyři mužové, vedoucí jednookým Kafrem Hendrikem do světnice padli na Silase Krotfa, jenž opeň o zeď, stál přimo a pušku, kterou pevně držel, vznášel nad hlavou.

Stál tu jako poraněný lev a mával puškou kolem hlavy. Nyní otevřel oči a jež kdesi ale netřelí lej nežli však se vzpamatoval, aby ustoupil, dopadla naň pažba pušky Krotfovy t takovou silou, že sňtil se jako vál pod sekero.

Nyní obklíčili kmeta ale těsněji; Krotf dále je odrazil a opětě jednoho k zemi povál!

Mezitím však podařilo se kouzelnému doktorovi, jenž na vlnobnu čekal chvilu, na holou hlavu Krotfovu puškou svou tak uderiti, že kmet k zemi se skácel.

Na šestát rána nebyla příliš prodká, sice by mu byl lebkou rozstřelil. Takto značně jej poranil a k zemi porazil. Když zástup viděl, že je Krotf bezbranný, vrhli se na něj všichni mimo Franka Mullera, jenž vše klidně pozoroval, a jistě by jej byli utloukli, kdyby a výkřikem nebyla jej zakryla Bessie a oběma rukama objala.

Nyní Frank Muller obává se, že by také ona mohla býti poraněna, vkroutil do vnitř. S několika kretbou kletbou eskouli mezi rvouci se a s upjatím veliké síly roztal je jako kuzelky, jelely sru, drahé tam.

Pokračování.

Zprávy z Čech a Moravy

Julius Zeyer mřev. Podlehl dlouhé, trapné chorobě v 30. roce věku svého. Julius Zeyer narodil se 26 dubna 1841 v Praze. Vystudoval reálku, vyučil se řemeslu tesářskému, po němž cestoval po cizích zemích, všude pracuje za dělníka tesářského. Vrátil se do Prahy, oddal se studiu řecké, latinské, anglické a hebrejské řeči a byl pak vychovatelem na Křemč. ruském, po čemž opětě jsi v Praze a později ve Vodňanech, jsa pouze spisovatelem. Napsal cyklus „Vyšehrad“ 1880 a po druhé v „Kabinetské knihovně“ roku 1889 obsažených pět velkolepých epických básní s názvy: „Libuša“, „Zelený vtěz“, „Viasta“, „Ctírad“ a „Lumír“ povídka veršem z doby pobělohorské „Griseida“ Poetické besedy r. 1883, sbírka básní „Poesie“ 1884 z nichž vyniká básně „O pomstě za Igora“, epicko básně „Kronika o sv. Brandanu“ 1885 a vyd. 1893, „Čechův přechod“ 1889, opěvující prvá objevení se Čechů v Čechách za doby předhistorické, „Z letopisů lásky“ 4 svazky, Kabinet. knih, 1886 — 1882 a „Karloňská epopeje“ 1895 Byl znamenitě činným i v oboru novellistickém i dramatičkém. Jeho dramatické básně „Solomit“ měla býti v příštích dnech znovu provedena na Narodním divadle. Zeyer ale provedl toho se již nedočkal. Vznám Julia Zeyera v naší české nedávno teprve byl i plněně oceněn ve fauilleton Mor Orlice. Se Zeyerem umřela poesi české i světové jedna z hvězd prvního řádu. Památka jeho bude oběhována.

Na jednom z nejvýznamnějších učetní světlo paměti zesnulého velké ho spisovatele uesnel se jednomyšlně ve schůzi spolku „S v a t o b o r“.

Prázný dosud Slavná na Vyšehradě má první útelek poskytnouti tělesné schránce Julia Zeyera, jenž svým básnickým cyklem „Vyšehradem“ nerozlíčeně přilpil své jméno k české naší myšlénkové skále!

Padoucnice vyléčena

Mim tea nejpopulárnější lek na srčci proti padoucnici a křečím a zaslá jednu lahve na ukazku zlamma a každého třeteho vyléčím do konale. Léčím všechny zastaralé nemoece mužů, žen i dětí. Popřte nemoe, udejte vík a přilžete kolek na odpověď. Pište český na

D. F. E. GRANT
401 New Ridge Bldg.
Kansas City, Mo.

TVRZ & POSPISIL
...majitelové...
HOSTINEC B & M
WILBER, NEB.

Máme na skladě vředeňé lihoviny a vina, znamenité jemné doutníky, vřeborý ležák stále na čepu čerstvý a každý den do pole dne znamenitá hovězí iraká nebo uherská polévka, jakož i jiné studené zákusky po celý den.

Navštívte nás
TVRZ & POSPISIL.

SHARY & FICTUM
nejpohodlnější zařízení
HOSTINEC

U nás —
naleznete v řd v vředeňé zdravý Omahu Bez Ass'ho léžák, vředeňé Californská vina, pivo v láhvích, importované lihoviny a vina jemné a zdravé lihoviny, domlé vředeňé doutníky.

U nás —
máme celé dopoledne teply lund a delgátní zákusky po celý den.

SHARY & FICTUM.

Dr. JOSEF ŠIMEČEK
praktický, na nejlepší lékařské universitě Ruskové v Chbiogru vystudovaný lékař a ranhojčí. Ordinoje opět v lékárně Wechnové jako obvečně.

PATENTS
C. A. SNOW & CO.
PATENT LAWYERS.
1000 F STREET, N. W. WASHINGTON, D. C.

Kdo?
heče prodati nebo koupiti farmu nebo majetek v městě přihlíste se u me. Peníze na pozemky přijímám tak levně, jako kterýkoliv jiný jedinec. Za brské a správné vředeňé všech záležitostí v mém oboru vždy ručím.

JOHN F. ŠÍRK.

SINGER
SINGER SEWING MACHINE
THE SINGER MANFG COMPANY.

JOSEF MELCER
Wilber, Neb.

NA PRODEJ pěkné stavění s vřeboré zařizenou pekárnou obyd káždý obal lóku svym podpisem, a z nsmí býti paděláu.

Práce.
Isvetem i mozem znamenitá vředeňé léky proti srčci, křečím a zlamma a každého třeteho vyléčím do konale. Léčím všechny zastaralé nemoece mužů, žen i dětí. Popřte nemoe, udejte vík a přilžete kolek na odpověď. Pište český na

D. F. E. GRANT
401 New Ridge Bldg.
Kansas City, Mo.

Severova
Zaludeční Hořká
jež obnovuje ztracenou životní sílu, čistí svyly prozřívající a tuhámi, tepry silnými, krev tonikou a dotonikou.

Pro žándek lepšího léku nežli. 50c. a \$1.00

Kodol
Dyspepsia Cure
Digests what you eat.
Artificially digest the food and aids Nature in strengthening and reconstructing the exhausted digestive organs. It is the latest discovered digestant and tonic. No other preparation can approach it in efficiency. It instantly relieves and permanently cures Indigestion, Flatulency, Heartburn, Eructation, Sour Stomach, Nausea, Sick Headache, Constipation, Cramps and all other results of imperfect digestion. Price 50c. per bottle. Large 75c. per bottle. Prepared by Dr. C. G. WIGGITT & CO., Chicago.

Slovo
k tem, jež trpi chronickými dlouho trvajicimi nemocmi
Upozorňujeme naše čtenáře na dr. Badger v Toledo, Ohio, jehož oznamku přimáslí jsme v posledních letech v tomto listě. Tento lékař má to nejšetrnější praxi lékařskou ve Spoj. Státech, jednu z nejkrásnějších lékařských škol na světě zamestnávaje celý šarv těch nejlepších lékařů co svých asistentů, an mu nemožno ku všem případům osobně dohlednouti.

On sám připravuje léky pro každou osobu a každý případ. Jeho laborator zřehobna jest všemi lečnými bylinami, jaké věda dosud objevila. A z nich připravuje léky nemocným, jež jim samým není připraven. Léky jeho jsou toliko jako známý a užíváním jejich tišice nemocných dleje dneš svyž život, jsouce již opuštěni ode všech lékařů privatních i nemocnicích. Dr. Badger léčí pouze zastaralé nemoece chronické. Nevyléčitelné choroby neléčí. On jest lékař v každém ohledu počestný a nikdy ještě nepřijal pacienta sledíce, že jest schopně léčen dvaným lékařem. On hořkí po toco hlavené tem, jímž lékaři pone studaroudu. Ti nemohou být dopřta a udají mu svou chorobu. Čte pozorně její obličky na jiném místě a sledíte, že na tišice nemocných vyvěřil a losvěděl, jiz v tišlech chorv ve své úřadovně budou vyslany vysvětlenu na požádání. Co jest nemocem chorobu chronickou dopřte má a ba le vám berplatně poradíme.

Dr. L. A. Badger
Toledo, Ohio.

FRANK W. BARTOŠ
český právník
Oznamuje, že otevřel svou právníknu kancelář nad obchodem pana Červeného a krajinnou vždy správně a poctivě ve všech případech pousoje.

DR. JOSEF ČERNÝ
český lékař
mchil svou praktiku a ordinuje v lékárně Brů & Dračíků vč. Office nad obchodem p. Červeného.

RADAM'S
Osvědčený umrtvovač mikrobu.
Nejessičitěnětí to ochrana proti všem nákazlivým chorobám, neboť vředeňé a nejrošřitěnětí ščet stroje v Americe prodává za ceny nízké.

Malé a velké lahve na prodej u pfi. Castrové Wilber.

Opatřte se proti každé chorobě.